

דבר מלכות

השפעה לדורי דורות!

וכאשר מתבוננים בגודל מעלת התועלת שבעניין החינוך - אזי באים למסקנה שהשתדלותו ויגיעתו של המחנך אינה נחשבת כלל וכלל ביחס לגודל העילוי שנפעל על-ידי-זה אצל המחנך בביתו ובסביבתו כולה, ובאופן ד'פירות' ו'פירי פירות' עד סוף כל הדורות... ובוודאי שאין לחסוך כל מאמץ בפעולה זו.

(י' שבט תשמ"ג)

וכפרט כאשר מדובר אודות חינוך הילדים, שזהו ענין שנוגע על כל משך ימי חיי הילד, ונוגע גם לבניו עד סוף כל הדורות - הרי בוודאי שכדאי מעט ה'מרור' בשביל גודל הנחת והתענוג שירווי ממנו עד סוף כל הדורות, על-ידי חינוך הכשר...

(אחרון של פסח תש"כ)

מובילים

כבת החיים דוהרת לדרכה חולפת במרוצה על פני אתגרים רבים. לא די בכך שהמסילה סלולה, יש צורך בקטר המוביל הניצב בראשה למשוך, להאיץ או לבלום במקום שצריך. אין דרך אחרת חייב להיות מי שמוביל. כהורים, העומדים בראש המשפחה אנו שואפים להוביל אותה בדרך שלנו.

בכל אמירה או שתיקה, בכל התייחסות או התעלמות אנו מובילים, השאלה לאן.

חינוך יוזם ולא נגרר ומודעות למשמעות הפעולות שלנו הם הכלי המתאים לקבלת ברכת ה' בהצלחה בחינוך.

במסגרת פרויקט 'מובילים - הורים מובילים חינוך', מרכז 'אור החינוך' מושיט יד להורים בקהילה, ומגיש את מיטב הכלים אשר פותחו לאורך זמן רב על ידי אנשי החינוך ואנשי המקצוע הטיפוליים של 'אור החינוך' ומתוך נסיונם העשיר, אשר יגרמו להשקעה הנפלאה בחינוך להיות יעילה וקלה הרבה יותר.

אנו שמחים להגיש בפניכם גליון זה בו מעלים רבני הועדה הרוחנית של אור החינוך ברב שיח מרתק את מקומם של ההורים בניווט הבית ואף מציעים דרכים מעשיות ליישום, תוכלו גם להתרגש מסיפור אישי נוגע ללב ולהיווכח עד כמה צורת ההתייחסות שלנו אל הילדים משפיעה עליהם, לגלות את הדרכת ההלכה בשאלה האם להעיר לילדים וכיצד לעשות זאת ובהמשך אף ליהנות מטיפים חינוכיים - ממחשבה למעשה.

גליון זה מבשר את התנופה בה מצוי פרויקט 'מובילים - הורים מובילים חינוך' בשיתוף עם הקהילות ברחבי הארץ כפי שתראו בעמוד האחורי. מוזמנים להצטרף.

קיץ בריא ושמח
'אור החינוך'

האם כדאי לא להפריע לילדים להתחנך? מהם הכלים היעילים לשינוי אידרה בבית? רב שיח מחכים ומעשיר - עמ' 2 < מצוות תוכחה לילדים - מה אומרת ההלכה על כך? חינוך הלכה למעשה - עמ' 3 < מה צרב את האצבעות והלב? ואיזו נבואה בסוף התגשמה? סיפור אישי שנוגע ללב - עמ' 3 < חינוך בצעד קטן - טיפים מעשיים שיעשו את המאמץ החינוכי שלכם יותר קל ויעיל ממחשבה למעשה - עמ' 4 < מובילים - הורים מובילים חינוך חינוך בתנופה - עמ' 4 <

כולם יודעים שכדי להצליח בחינוך הילדים צריך להשקיע. אך שאלת השאלות היא איך עושים את זה? מה הם הצעדים המעשיים שבאמצעותם יכולים אנו ההורים להנחיל לילדינו את הרוח והערכים שחשובים לנו?

כדי ללבוש שאלה זו פנינו לרבני הועדה הרוחנית של 'אור החינוך' הגה"ח ר' **מנחם מענדל גלובובסקי** שליט"א סגן מזכיר ב"ד רבני חב"ד ורב קהילת חב"ד ברחובות והגה"ח ר' **שלמה חיים דיסקין** שליט"א שליח ורב העיר קרית אתא ואל הרה"ג ר' **זלמן נחמיה גולדברג** שליט"א חבר בית הדין הגדול, לרב שיח לשמוע מה הם ההדגשים שאותם צריך להעביר לילדים ובאילו דרכים לעשות זאת.

שאלה: יש גישה שאומרת שעדיף שההורים לא 'תעסקו' בחינוך, הילדים כבר יחנכו את עצמם ושההורים רק לא יקלקלו. האם יש משהו נכון בגישה הזו?

הגר"ז גולדברג: גישה זו נובעת מהנחת יסוד שגויה שמשמית החינוך היא קשה ודורשת מקצועיות ברמה כזו שלהורים בדרך כלל אין אותה. הקב"ה מחבב את אברהם אבינו כי הוא עוסק בחינוך בני ביתו. אם התורה מטילה את חובת החינוך כאחת מהחובות העיקריות שמוטלות על ההורים ודאי שהקב"ה נותן גם את הכוחות הנדרשים לכך. אם ההורים חייבים ויכולים, ודאי מוטל עליהם לעסוק בכך.

הרמ"מ גלובובסקי: בדורנו כשנפרצו כל החומות וההגנות החיצוניות והטכנולוגיה מביאה את הנסיגות אל תוך הבית פנימה אל הטלפון והמחשב האישיים, הדבר היחיד שיכול להגן על הילדים היא המשפחתיות.

הרב גלובובסקי:
ההורים אינם יכולים להיות פאסיביים בחינוך ילדיהם כי האדם מייצר את האוירה בביתו ולאווירה בבית יש את מירב ההשפעה על הילדים.

בפורים אמר פעם הרבי על מה שפירש"י במגילת אסתר [פ"ט כ"ח] "משפחה ומשפחה - מתאספים יחד ואוכלים יחד כו'" - כי בזכות החום והמסגרת המשפחתית חג הפורים עובר מדוד לדור, המסורת המשפחתית יוצרת את הנצחיות של עם ישראל - דרך הבית דוקא.

ההורים אינם יכולים להיות פאסיביים בחינוך ילדיהם כי האדם מייצר את האוירה בביתו ולאווירה בבית יש את מירב ההשפעה על

הילדים, לכן צריך למלא בצורה יזומה ופעילה את הבית באווירה של יר"ש חסידית הקפדה והידור במצוות וזהירות מכל דבר שלילי, מה שיחזיר ערכים הללו אצל הילדים.

שאלה: בסופו של דבר רוב רובם של ההורים מלמדים את ילדיהם מה צריך לעשות בלימוד, בתפילה, בקיום המצוות, האם זה עונה על הצורך של החינוך ע"י האב במסגרת המשפחה או שיש דברים נוספים שההורים יכולים לעשות?

הרמ"מ גלובובסקי: דוקא רכישת הידע - מה צריך לעשות - נעשית מצוין במסגרת מוסדות החינוך. עיקר תפקידם של ההורים והמסגרת המשפחתית הוא לגרום לילד לרצות לעשות וזהו החינוך האמיתי. להחזיר בילד את היופי, היוקר והחשיבות שבערכים שלנו ולגרום לו לאמץ אותם.

הרב דיסקין:

מי שיתרגל לפני כל פעולה לשאול את עצמו מה ההשפעה שלה על חינוך ילדי, ימצא מהר מאד את הדרך המעשית להצלחת החינוך המתאימה בדיוק לבית שלו.

יש לנו כלים נפלאים, יש לנו את שולחן השבת בו יושבת המשפחה יחד באווירה נעימה ומקרבת ועם הכנה מתאימה אפשר להפוך את השולחן לאירוע משפחתי מכונן ומחנך, בארה"ב התפרסם מחקר של הד"ר טברסקי על הנשירה והעלה כי במשפחות בהן יש ארוחות משותפות אחוזי הנשירה הרבה יותר נמוכים - כדברי הרבי עפ"י רש"י במגילה הנ"ל. צריך להשקיע בזה כוחות.

דוגמה לכלי נוסף, כשישבתי שבעה על אבי ע"ה שהיה מלמד בת"ת, הגיע לנחם אותנו יהודי שמילא את מקומו במלמדות בזמן שאבי נסע לרבי ל' שבט. הוא סיפר כי כשסיימו פרשת ויצא והוא רצה לכבד את אחד הילדים לקרוא את הפסוק האחרון הילדים סרבו, הם אמרו שבכיתתם נהוג שמוכרים לאחד הילדים את הזכות לסיים את הפרשה ובכסף זה קונים כיבוד ועושים מסיבה לכבוד סיום הפרשה. התייחסות זו ל'סיום', החדירה בהם את החשיבות והיוקר של התורה. הבה ננצל כל הזדמנות הבאה לילדינו כדי להחזיר בילדינו את חשיבות הלימוד, התפילה, ההתקשרות לרבי.

הרש"ח דיסקין: ערכתי פעם בדיקה מעניינת בכיתות של בנות. שאלתי שתי שאלות: הראשונה: מי רוצה שבעלה יישאר ללמוד בכלל כמה שנים אחרי החתונה במקום להיות בעל עסק? לשאלה הזאת מעט מאוד בנות ענו תשובה חיובית, למרות הכרתן את ערך התורה.

השאלה השנייה: מי רוצה שבעלה יתמסר

לעבודת השליחות אחרי החתונה למשך שנים רבות? כאן, כבר כמעט כולן ענו שהן רוצות! למדתי מכאן את כוחה של התעמולה. בנושא השליחות שיש בו עיסוק רב, הילדים רואים שהוא בוער לנו, הם מכירים בחשיבותו ורוצים להתמסר אליו ולהשקיע בו.

גם את חינוך ילדינו - בו תלוי כל דור העתיד שלנו, צריך להעלות לראש סדר היום, לעשות סביבו תעמולה ולתת לו מקום מרכזי מאד בחיינו, קודם כל בביתו של כל אחד ואחד. בדיוק כמו השיקול הכלכלי: כל פעולה שאנו עומדים לעשות עוברת תחת הביקורת של השיקול הכלכלי. כך צריך להיות ברור לנו כי כל פעולה שנעשית בבית חייבת לעבור תחת הביקורת של השיקול החינוכי. האם מעשה זה מועיל, תורם לחינוך הילדים? ואם כן: עושים אותו. אם הוא ח"ו עלול לפגוע בחינוך הילדים אנחנו נמנעים מלעשות אותו. כי החינוך חשוב לנו ביותר.

מי שיתן לחינוך את המשקל הראוי לו ויתרגל לפני כל פעולה לשאול את עצמו מה ההשפעה שלה על חינוך ילדי, ימצא מהר מאד את הדרך המעשית להצלחת החינוך המתאימה בדיוק לבית שלו.

נזכור את דברי הרבי על דברי רז"ל "עמלנו אלו הבנים" כי גם מי שילדיו מוצלחים והולכים בדרך הטובה, לא פטור מלעסוק בחינוכם ובדרך של עמל ויגיעה ובודאי מי שעדיין חסר אצלו בחינוך הילדים. כולם צריכים להשקיע וליוזם בחינוך ולהוביל את הבית.

ככל שנושא הערכים שלנו וההנחלה שלהם ידובר יותר ברבים זה יתפוס אצלנו וממילא גם אצל הילדים שלנו יותר מקום. ועל כך יבורך פרוייקט 'מובילים - הורים מובילים חינוך' שמעלה את נושא החינוך הערכי למרכז הדיון הציבורי.

הרב גולדברג:

אדם לא נולד 'יודע הכל' וזו לא בושא בנושאים שאדם נבון בהם לפנות לידידים שמבינים בעניין ולהתייעץ איתם.

הגר"ז גולדברג: כמובן, אף אני מסכים עם כל האמור. הדברים שנאמרו כלליים ומתאימים לרוב בני האדם. אמנם במקרים שלאדם לא ברור מה עליו לעשות בנושא חינוכי מסויים, נאמנים עלינו דברי התורה "ותשועה ברוב יועץ", אדם לא נולד 'יודע הכל' וזו לא בושא בנושאים שאדם נבון בהם לפנות לידידים שמבינים בעניין ולהתייעץ איתם.

כעת גם נפתח בפרוייקט 'מובילים' האפשרות ללמוד ולהשתלם בנושאי החינוך, תבורכו אתם על האפשרות והשירות שאתם מעניקים להורים ויתברכו ההורים שינצלו זאת ויביאו את ברכת החינוך אל תוך ביתם.

הכוח לשרטט את מסלול החיים

סיפור אישי נוגע ללב

יעקב ל.

עקשן והאמין בכל ליבו בי ובעתיד שלי. בתוך תוכי הייתה לי הרגשה נפלאה, אבל במודע שלי כעסתי עליו ולא הבנתי מה הוא רוצה ממני.

הדבר חזר על עצמו, באסיפה תקופתית של כל אנשי המקצוע שהיו מעורבים בתיק שלי. הרב ווייס טען באסיפה שאין לי שום בעיה מהותית, וכל מצבי נובע מהסתכלות הסביבתית. הוא טען כי אני חייב להפנים שאני אדם נורמטיבי שעתידי לפניו ושהדרישות ממני יהיו בהתאם, צריך לזרוק אותי לחיים ולתת לי אחריות על גורלי. מהיושבים סביב השולחן עלו תהיות, 'הוא מכור... הוא...' אין סכוי לדבר כזה חייבים להמשיך בתהליכים הטיפולים. אך הרב ווייס נשאר בוטח בעמדתו ואמר 'זו אמונתי זו דעתי צריך לזרוק אותו למים הסוערים של החיים שיקח אחריות וידע את האמת החיונית שלו'. לצורך המשך הטיפולים השיקומיים נאלצתי לעזוב את האיזור והקשר בינינו נותק.

קשר של ממש כבר לא התקיים ביננו אך המילים והלהט כנראה חדרו לעומק נשמת.

עבר זמן, מאסתי בטיפולים ובמטפלים שהקיפו אותי והתנתקתי מהם. החלטתי לקחת את עצמי לידיים, עזבתי את כל השטויות, מצאתי עבודה מסודרת והתחלתי לבנות לעצמי חיים חדשים ומסודרים.

בעזרה בתהליך לא קל השתקמתי, נעמדתי על רגלי, אני עוסק היום בתפקידים חינוכיים ולפני מספר חודשים השתדכתי בשעטומ"צ עם בחורה חרדית. כשבוע לפני החתונה ישבתי עם עצמי, עברתי במחשבתי על חיי הסוערים, מהכאב והכשלונות שלוו את מרבית חיי ועד לטוב בו אני כעת נמצא, שאלתי את עצמי מתי התחיל השנוי? מניין היה לי את הכוח לקום ולעשות בעצמי את השינוי בחיי?

נוכרתי באותה פגישה עם הרב ווייס בה הוא אמר לי 'זה רק המצב שהוליוו אותך אליו, המצב האמיתי שלך הוא הכוחות מופלאים שיש בך ואתה חייב להשתמש בהם, מחכה לך עתיד מזהיר אני מאמין בך כו', נוכרתי במפת החיים ההזויה שהוא שרטט לי ומסתבר שהיא אכן התגשמה במלואה. אך בעיקר הדהדה באוזני האסיפה בה עמד הרב ווייס מול שאלות המטפלים ואמר את דבריו, הלהט והביטחון בהם הוא דיבר הם שחדרו היטב לעומק נשמת ושכנעו אותי כי יש לי את הכוח לחיות את חיי.

אני רוצה להיות פה לאלפי ילדים הזקוקים לאנשים כאלה שבמקום לנבא להם שחורות ולעסוק בקשיים שלהם, שיציעו "תאמינו בהם, תנו להם את הכוחות" וכך להצמיד אותם לדרך חדשה.

לב לאדם שישב בצד והמשיך להתפלל גם אחרי שנגמרה התפילה, הדבר סקרן אותי רציתי לפתוח איתו בשיחה אך התביישתי. עזר לי ה' וגם הוא שם לב אלי ניגש אלי ופתח איתי בשיחה. גם את השיחה הזו לא אשכח לעולם, הרגשתי שיש בו אהבה והערכה אלי, נדהמתי לשמוע כי למרות המראה השונה שלי הוא רואה אותי כבחור חסידי לכל דבר. התיחסות זו הייתה הפתעה בשבילי התרגלתי כבר שנים רבות לצורות התייחסות שונות, כעס, רחמים ותמלה, דחיה וכדומה שהמשותף שבכולם הוא הכרה בשונות שלי אבל לא זכרתי מעולם שמישהו התייחס אלי כאל בחור רגיל ונורמטיבי [והאמת שלא הייתי כזה וגם לא נראיתי כזה].

השיחה התגלגלה והביאה למפגשים ושוחות נוספות, חששתי לחשוף בפניו את כל האמת עלי, פחדתי שאם הוא יכיר את האמת הוא יחזור בו מהתייחסות הטובה אלי, אך במהלך השיחות הבנתי כי הוא מוצא את הטוב שבי ומדבר אליו ולא אפסיד אם אספר לו את הכל. סיפרתי לו את הכל על 'מצבי האמיתי', הוא לא איכזב אותי, הוא רק חיך למשמע הביטוי 'מצבי האמיתי' ואמר לי 'זה רק המצב שהוליוו אותך אליו, המצב האמיתי שלך הוא הכוחות מופלאים שיש בך ואתה חייב להשתמש בהם, מחכה לך עתיד מזהיר אני מאמין בך כו'. הצצתי אל תוך עולם חדש.

האדם הנפלא הזה היה הרב דוד ווייס ממנהלי אור החינוך.

בני משפחתי שמעו על הקשר החדש וראו את השפעתו החיובית עלי, ופנו אל הרב ווייס בבקשה שיצטרף לטיפול בי, הוא נענה לבקשתם. במפגש הטיפולי הראשון הוא שרטט לי את מפת חיי לעתיד, איך עם הכוחות שלי אני מצליח בחיי הפרטיים ואף מצליח להשפיע על אנשים רבים לטובה. הוא שאל אותי איך אני חושב להתחיל ליישם את המפה הזו. נדהמתי. זה יפה וטוב לראות את הטוב שבכל אחד, אך מכאן ועד התוכנית המעשית שהוא רצה להציע לי המרחק היה נראה לי דמיני. התנגדתי. הזכרתי לו את מעללי בנסיון לשכנעו לרדת מהעץ, אך הוא היה

את היום ההוא לא אשכח לעולם, הייתי רק בן 10 אבל כבר הספקתי לגרום להורי צער לא קטן. לא למדתי, לא שמעתי בקולם ובקול מורי וכל יום הייתה סביבי פרשיה חדשה והן היו חמורות האחת מחברתה. אבי היקר שהיה חסר אונים, רצה לגרום לי לזעזוע שידחוף אותי לקחת את עצמי בידים. באותו היום קרא לי אבי ומסר לי מעטפה סגורה ואמר שמור עליה ותפתח אותה כשתהיה בן 18.

מופתע, לקחתי את המעטפה ומששתי אותה מכל עבר, הרגשתי כמו צריבה בין אצבעותי, האצבעות כאילו הרגישו את מה שהמסר שטמון בה יעשה לליבי. פתחתי את המעטפה הוצאתי את הדף והתחלתי לקרוא...

"בני היקר, בשעה זו הנך יושב בכלא בעוון הסתבכות בסמים ופשע וכו' "

הייתי בהלם מוחלט, למכה כואבת כל כך לא ציפיתי, העובדה שאבי - העוסק ומבין בחינוך, מאמין שהעתיד הבטוח שלי הוא סמים ופשע הבהירה לי כי מצבי גרוע הרבה יותר מכפי ששיערת. כנראה כבר הגעתי לשפל המדרגה, נפלתי נפילה שאין ממנה חזרה.

המכתב קרע את נשמתו וחדר אליה, הוא ליווה אותי כמעט בכל יום... ליווה אבל בעצם הוביל.

הדף עליו אני כותב כעת את סיפורי לא יכול להכיל את הסבל הנפשי שעבר עלי באותן שנים שלאחר המעטפה ובצילה, לא נשאר כמעט שום גבול שלא פרצתי, (הימורים, גניבות וכו' אין כאן המקום לפורטם כי רבים הם...) אך יותר מכל היה הסבל הנוראי שעבר עלי כאדם שהחברה הכירה בו כמסוכן לה, הסביבה שלי השלימה עם המסכנות והמסוכנות שלי, לקחו אותי למכונת גמילה ידועים ומפורסמים והפכתי להיות בן בית אצל פסיכיאטרים ופסיכולוגים.

לא היה מסביבי אף אדם בעל תקווה שחשב שיהיה אצלי אי פעם אור. חייתי בתחושה שנגזרה עלי גזירה וכל חיי הם לילה אחד ארוך.

כעבור כשנה כשהייתי בישיבה שיקומית נכנסתי שבת אחת לאחד מבתי כנסת חב"ד באזור, שמת

חינוך הלכה למעשה

הרב דב טברודוביץ שליט"א - מו"צ בכפר חב"ד

אם אני רואה את ילדי עושה מעשה שאינו ראוי, מתי הדרך להוכיחו?

דהיינו, אם יש חשש שמא האדם אותו אני מוכיח יתיביש הרי זה איסור גמור! ואין בזה שום הבדל בין אדם זר לבין הילד שלך!

במקרה בו ישנה סבירות גבוהה שהילד לא יקבל את הדברים ולא ישמע להם, אין כלל היתר להוכיחו. כדברי אדה"ז בהל' יוה"כ סי' תר"ח ח' "אבל לא ירבה בתוכחות ברבים מאחר שברור לו שלא יקבל ממנו... [ובמקרה] שאם יוכיחו ישנאו וינקום ממנו אינו צריך להוכיחו כיון שבוודאי לא ישמע לו". אם המוכיח הוא האבא ישנו אף חשש של 'לפני עוור לא תתן מכשול' כי מכשיל את בנו לעבור על איסור כיבוד אב ואם.

במקרה בו ברור לנו כי יש תועלת בדברים שיאמרו לילד, הם חייבים להאמר ע"פ כללי ההלכה המבוארים בשולחן ערוך אדמו"ר זקוק אוה"ח סי' קנ"ז "כל המוכיח את חברו וכו' ידבר לו בנחת ובלשון רכה ויודיעו שאינו אומר לו אלא לטובתו ואם דיבר אתו קשות והכלימו עובר בלא תעשה שנאמר ולא תשא עליו חטא כך אמרו חכמים יכול אתה מוכיחו ופניו משתנות תלמוד לומר ולא תשא עליו חטא מכאן שאסור לאדם להכלים את חברו אפילו בינו לבינו ואין צריך לומר ברבים לפיכך לא יקראנו בשם שהוא בוש ממנו ולא מספר לפניו דבר שהוא בוש ממנו וכל המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעולם הבא".

מרכז 'אור החינוך' בשיתוף עם הקהילות
שמחים להעניק לכם את

כלי ההצלחה שלכם בבית

סדרת ההרצאות והסדנא שהביאה למהפכה בבתי רבים

'הורים מאירים' סדנאות להורות מובילה

מאת הרב מנחם הלפרין והרב דוד ויס שיחי
במסגרת פרויקט 'מובילים' - הורים מובילים חינוך'

בתוכנית:

חינוך מוביל - כלים מעשים בחינוך
סיפור אישי מרגש ומאלף - יעקב ל.

ערבי הפתיחה:

ביתר עילית:

יום רביעי י' באייר - בבית הכנסת חב"ד
רח' זוועהיל 10

אלעד:

יום שלישי ב' באייר - בת"ת 'פאר מנחם -
חב"ד' רח' שמעון הצדיק 24

נחלת הר חב"ד:

יום שני ט"ו באייר
באולם 'צבאות השם' בת"ת חב"ד

בית שמש:

יום שלישי ט"ו באייר
בת"ת חב"ד רח' רבי מאיר בעל הנס 8

קריית גת:

פרטים יבואו

ירושלים:

פרטים יבואו

לפרטים נוספים: 'אור החינוך'
02-9920077

מנין הכוח לכל זה?

איך אגרום לילדי לשמוע בקולי?
יש לנו קונפליקט מהותי עם הילד/ה -
איך לנהל? התנהגות שלילית שחוזרת
על עצמה, איך להגיב? שעת השכבה
הופכת לשעת מריבה? אני רוצה
שילדי יבחרו בערכים שלי! עונשים:
אסור / מותר / מיותר? האם אני
באמת מקשיב/ה לילדים שלי?

ממחשבה למעשה:

הרב יעקב פלדמן - חבר הועדה החינוכית:

לעולם אין להרגיש את עצמנו 'אשמים'
במצב של הילד - האשמה משתקת. נרגיש
'אחראים' למצבו וא"כ ונעשה כל שביכולתנו
כדי לעזור לו.

הרב אליעזר גלאט ע"ה - חבר הועדה החינוכית:

הקשיבו לילד שלכם! לא מספיק לשמוע
מה היה ובודאי אסור להתעלם, לא תמיד
צריך לתת עצה או להגיב, אבל תמיד צריך
להקשיב למה שהוא מרגיש ולהבין את מה
שעובר עליו.

הרב יצחק ריבקין - חבר הועדה החינוכית:

אל תחכו שהילד שלכם יזעק לעזרה.
התענינות כנה והקשבה תתן לו את ההרגשה
שיש לו על מי להשען ותאפשר לו לקבל את
עזרתכם מיד כשהיה בה צורך, בטרם יבוא
הכאב.

הרב ישעיהו וובר - חבר הועדה החינוכית:

בכל ערך ניתן לילד למצוא את הביטוי
האישי שלו, למשל בתפילה, האם לתת ביטוי
לחשיבות של התפילה ע"י תפילה בקול, או
לאט, או דוקא ע"י לימוד פירוש המילות.

הרב יוסף מלכין - חבר הועדה החינוכית:

הרבה יותר חשוב להבין למה הילד עשה מה
שעשה ומה הוא התכוון להרויח מכך, מאשר
לדעת מה הוא בדיוק עשה. רק התיחסות אל
המניע תוכל לכוון אותנו לתת מענה אמיתי
לעניין.

הרב בנימין זילברשטרומ - יו"ר אור החינוך:

מטרת החינוך היא לעשות את הילד טוב
יותר. לכן, לא נתמקד בבעיה ונתלונן עליה,
אלא נחפש רק במה אפשר לעשות יותר טוב
ובזה נתמקד והאור דוחה את החושך.

הרב מנחם הלפרין - מנהל אור החינוך:

אם הילד יחוש שאנו באמת מבינים ומכבדים
אותו, הוא יבין שגם אם אנחנו לא מסכימים
איתו - זוהי טובתו וייקל עליו לקבל זאת.

הסוכן האישי

שלך

YERENT
השכרת רכב RENT A CAR

03-9440111